

גמ' א) (לעיל ח. ב) ס"א  
ראני ג) ס"א  
רש"י ד) שו"ך לע"ב  
תוס' ה) ז"ל אמרין

## הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה אלם ימנח  
בזירות ויאמר אם היה בן  
קיימא:  
(ג) ד"ה או ילמנא וכו' עך  
בן וא"ת לעיל נמי:  
(א) ד"ה אמר הכינוי וכו'  
וה"ה דקא מיכשיל ליה ועל  
אלא חזיא מזהב נקט  
הס"ד:

## גליון הש"ס

במ' ר"י דברי ה"א. ע"י  
לקמן דף לד ע"א מד"ה  
אלא ר"י וז"ע:

## הגהות

מ"ב ר' נרשבורג  
[א] תרס"ד היה חזרה  
וילדה מ' מהיוני (ב')  
רדאי יום יחודה וילדה  
מינה וילדה ממנו וכן  
מילדה ו' וכן פ' פסק  
סוד ל"ה דור וכו' ל"ג:  
[ג] ד' ח' וילדה ח' וכו'  
[ג] ד' ח' וילדה ח' וכו'  
אשרו וילדה קרבן  
וב' חלקו חלה קדושה  
על קרבן שהפריש  
בשמיטה ששבו ארבע  
קדושה  
בשמיטה. מלך קדושה  
לשם הסכמות ממקור ו"ג  
קדושה ארבע בשמיטה  
[ח"מ:] ב' באדר י' חללה  
אפי' כי הלא נוגע ל"ג:  
[ה] באדר וקדושה  
השפחה על קדושה  
אשר יום ימים וא' ימים  
ו' וילדה נפל ב' מסק  
החיים ואילו וילדה  
בשמיטה ארבע ימים  
כלן קדושה וכו' מ"ב  
לילה קדושה: [ח"מ]  
ד' ד' ח' וילדה ח' וכו'  
עובדתו [ח"מ] וילדה  
אשרו ששבו וילדה י'  
על קדושה ארבע ימים  
מיוני על קדושה ממנו  
ו"ג ב' בחוד קדושה  
אח"כ מיוני על קדושה  
לילה ח' [ח"מ]  
ושמנו חדר ואמר ועלי  
וב' וב' אני ימים וכו'  
בשמיטה י' מלך וכו'  
על קדושה ארבע ימים  
וכו' [ח"מ] וילדה ח' וכו'  
וכו' [ח"מ] וילדה ח' וכו'  
וכו' [ח"מ] וילדה ח' וכו'  
וכו' [ח"מ] וילדה ח' וכו'

תורה אור

וַיֹּאמֶר ה' אֵל אֶת־אַבְרָהָם  
אֵת־בְּרִיתָהּ בָּא אֵלֶיהָ  
וַתֵּלֶד עַל בְּרָכִי וְאֵבְנָה גַם  
אֹנִכִּי מִמֶּנָּה:

ההפילה אשתו אינו נזיר. דלילמא האי דהפילה לא הוה בן קיימא שטלא כלו ל' דהשיו ולא ולד האי וספק נזירות להקל: ר' שמעון אומר: אין לך ון מולידו מידי נזירות: אלא (א) היה בן קיימא דחייני נזיר חובה ואם לאו חייני נזיר נרבה. דקסבר ספק

גזירות להחמיר: חזרה ויחזרה. להחמיר  
 שהפילה: חזר זה נזיר. להשפא מילה  
 שכל ראו דלית איה וסילנא עניה  
 גזירות: ר"ש אומר. שמה הראשון  
 הוה בן קיימא וכל עליו גזירות  
 שהשפא כי ילדה לא חיל גזירות וס  
 גזירות: עשה ממנא או מניא חילין  
 לעברה: אלא יחזיר וימנה גזירות  
 שנייה ויאמר אס הראשון שהפילה  
 היה בן קיימא גזירות הראשונה חובה  
 וזו נגדה וס לא היה בן קיימא  
 גזירות הראשונה נגדה זו חובה:  
**גמ'** האי מאי למימרא. דכי נולד  
 לו בן הרי זה נזיר: מדר דתמא. האי  
 דקאמר לאו משום בן קודש והאי  
 דקאמר לאו לכשאננה ממנה הוא  
 למשמע טעו ולכנה גם אנכי ממנה  
 (בראשית 16) וכי נולד בת או טומטוס  
 אנדרוגיטוס מני ליתוי נזיר קמ"ל  
 דלא: ולד דמיחשב ביני אנשי  
 אמינא. דליתו בן וכו' קמ"ל  
 דבת טומטוס ואנדרוגיטוס נמי איקרו  
 נזירות: ויחזרה. להמיר לעיל דספק  
 גזירות להקל כדאמר' בפ"ק (נע"ד)  
 (ה.) דמיר להניי נזיר ע"מ שיש בבתי  
 בן וסלן כ"י ר"י יחזיר וסמיר  
 דספק גזירות להקל: והפריש קרבן  
 ויחזרה ויחזר. מי הוי קדוש או  
 לא: אליבא דמאן. קמיבעינן לך  
 מי אליבא דר"ס פסטה דר"ס קדוש  
 דהאמר ספק גזירות להחמיר וקודם  
 שילדה אשתו מני הוי נזיר: אלא  
 אליבא דר' יחזיר דאמר ספק גזירות  
 להחמיר. מי אמרינן כיון שחזר  
 ויחזר ויחזר ויחזר ויחזר ויחזר ויחזר

שבעה שהפילה ולא חיילא עליה (א) נזירות כלל לא הוי קדוש כלל ומיבעי ליה למיהדר ולקדושי: מאי נפקא ק"י מינה: (ב) אי הוה קדוש או לא דהא ילדה ומיילא עליה נזירות: נפקא מינה לגזירתו לעבודור בל. והכי קא מיבעיא ליה אי אמרת שמעא שהפריס תחילה כשהפילה הוה ליה קדוש הוה ליה אי אסור בגויה ועבודה אלא אי אמרת דלא חיילא עליה נזירות אלא משעה שחזרה וילדה הוה ליה מותר בגויה ועבודה מהי מיקון: ושמעא הברור ואמר ועלי מהו אדירבורה. דהוה גברא קמי ומשמע ועלי להיות נזיר כשהיה ק"י בן אר (ג) דלימא אגופיה משמע דכתיב משמע ועלי נמי להיות נזיר כשהיה ק"י בן: (ד) ושמעא הברור ואמר ואני מוסיף אנפשיה אקמרי. ומשמע כי קאמר ואני נזיר כשהיה לי בן: או דילמא. אדירבורא דהבריה קמי ומשמע כאלו אמר ואני דחמימנא ליה לאתון ק"י כותימין: והוא נזיר לכשהיה ק"י בן (ה) והוא לעיל נמי כי קא מיבעיא ליה ועלי מהי עוממא לא מיבעיא ליה (ו) כהני לישנא לא אלא אפשר דלאו לישנא מתרגמא היא (ז) דלימא ועלי לאוהבו כמותך: ואם תימצי לומר כל באנשיה. בין אמר ועלי בין אמר נזיר כקופא ליה מילתא דהדורי ליה למימר (ח) כשהיה לי בן אהא נזיר דאי לא אדעתא קבל עליו נזירות כשהיה לו בן נמי לא להזיר דכתיב וזר בניו לבין עמם אלא מתקמרי ליה כהנפיה איבה למייד דאמר ליה אף אני אהא נמי נזיר כשהיה ק"י בן: (י) ואמר הריני נזיר לבשיחא לפלוני בן ושמעא הברור ואמר ואני. וה"ה דקא מיבעיא ליה ועלי (א) וז"ל מ"ה: ומאי. מי (י) אמר כיון דשלא בפניו דלמי הכן קא מהדר ליה לא כספא

## סיפא

שלו שהרי קבלו מחילה קודם מירות דצנו ובמנחת ימי נדרו מן  
השופטים את מירות בנו גלה ויבא קרבן למירות: **הרי"ב** [חזקוני]  
דצנו קיבל עוד מירות אפשיה החמיל מונה את שלו וועל  
בין קבל עליו מחילה מירות של בנו הוא וקוק למנוח מיד  
על שהיה ומביא שמי קרנתו אחד למירות בנו ואחד למירות עצמו  
מנא כי לא יוכל לגלה בהשלכות מירות דלח גירול שיער פסח  
ששלים יום דלא היה יכול לגלה למירות בנו ולהשלים מירות ושוב  
אם היה לו למירות בנו לא יוכל לקיים מצות גילוח אמורים על

ר"ש אומר יאמר אם  
ניזיר חובה ואם לאו  
חבורה וילדה ה"ז נזיר  
הראשון בן קיימא  
א"ב ואם לאו הראשון  
הא' מאי למימרא  
ומס' אנדרוניגוס אינו  
תימא לכשאבנה הוא  
ואם אמר כשיהיה לי  
דתימא ולד דמיחשב  
ממ"ל: תפילה אשתו  
היא לה <sup>60</sup>רבי יהודה  
אמר אם היה בן  
הוא ואם לאו הריני נזיר  
רבי אבא מרב חונא  
לי בן והפילה אשתו  
וילדה מהו אליבא  
ש מאי תיבעי ליה הא  
מלהמזיד ואלא אליבא  
מפך נזירות להקל מאי  
א"ר נ"מ לגזרות ולעבוד  
בן רחמי מאבי הריני  
מע חבירו ואמר <sup>61</sup>ועלי  
ע או אגופיה משמע  
מע אמר הריני נזיר  
מע חבירו ואמר ואני  
ד או דילמא ה"ק  
דא"ל כל באגפיה  
כסיפא

דלימא ד' כי ה"ג דליבא  
 לא חלה הקדושה על הקרבן  
 הטעם כקלותו מיד ומקלם  
 ימים או ציוס ג' והוא נפס  
 ליה ה' דלי אליבא ד' שמ  
 ילדה נמי הוי קדוש מספס  
 אלא אליבא דרי' מספס דלי  
 ליה מי הוי קדוש מספס וכו  
 [ולא] דליקין קדוש משום ד  
 כספס דלי מספאק ליה להש  
 הראשון אית נפל אי"ב לרי'  
 לא ילדה ירכא קדושה וד  
 דילדה קדוש בנאלי אלא ש"  
 ודאית אין ג' דלי אליבא  
 ואמר ירעלי. היכא דאמר  
 אני נודד צניור כשיהיה לי  
 הואיל ואמר עלי היכא דאמר  
 בשאמר ואני אטעיה משה  
 בן קיימא: **את"ל** ג' כי  
 ה"ק דרמינא ק' בותך: ד'  
 ב' ושמע שמעון ואמר ואני  
 או דלימא ה' קדוש ויכא  
 לו. ד' השאח רחמינא [ב'

לגל ומניא קרבנות לניירות  
בשיחה לי בין גזיר. דהשת  
לו בן פי' עד שלא השלים  
לד ואחר שהשלים ניירות  
אכל לא יגלה אחר שהשלים  
ולשים יום ונהי דאס נדר נוי  
ולגלה מ"מ במחשיתין דמייר  
שיה לכך לא יגלה עד שישלים

אחר וולד קיימא הרי זה נזיר ודאי  
ה' וולד קיימא דממה שהפילה תחילה  
לא הפילה כלל: **רבי** שמעון אומר  
פילה הוי ספק נזיר הילכך יתנה עמה

צליה זו וזימנר אס היה הראשון ש  
קיימא נמלא שילא נדרו מניירות  
ראשון וניירות של נלה אחרות  
נדבה אז שמא הראשון נדה היה  
הניירות הראשון נדה הימה ועכשו  
צליה זו מועלת עליו ניירות של  
חובה שנדר צניר שיהיה לו של  
לכן צריך להשתט ללה קני ליה  
בניירות הראשון דשמא נדה הימה:  
**כששכנה** הווא דקאמור. ולה  
שן ממש קאמור אלף ל בנין כמו ואכנה  
גס אכני וכסגר צני: **לר** דהו  
**ביני אינשי**. דבת נמי לא מישכב  
וכל שכן טומטום ואנדרוויטוס  
קאממענ לעל **לר** יודעה. צריימא  
דאחינא געיל פ"ק (דף טז) דקאמור  
נגב איני נזיר הוא דקאמור געיל  
דנזיר דכרי ללה הוי נזיר כלל לר  
יהודה אלף לא רלה לומר ר' יהודה  
דפהלא אלף דאס קן אפיני היה  
הולד קן קיימא איני נזיר כפי דשעת  
הגדר לא היה הולד צעולם כנ"ל:

**והפילה** אשתו וחפריש קרבן.  
 פי' לגזירות וילדה  
 פירוש מאתו הריון עמנו וולד קיימא  
 דסמא ים הוכמה גדולה מדהאי כי  
 קיימא הגפל [הוא] נמי בר קיימא  
 וכל ו' חשוי דמיפא היא עתלקת  
 שטתם הילקן חלה קדשה על קרבן  
 שהפירש כהפסילה שכול לא א' הקדש  
 אותם הצבחהו דלפילו לר' יהודה  
 דלמך לא חתים אותם נפשיה לנפיקא  
 הכא דליקא הוכמה גדולה קדוש  
 והבדיל לנפיקא צנינו וצניבדה אדו

וְלֹא יִיָּדוּעַ לָלֶמֶס מַחֲמֵת אֵינִים לִסְפִּיקָא  
 וְלֹא מִכּוּן הַפְּרָשָׁה נִרְשָׁעָה שְׂמַח מִקֻּמָּה  
 וְיִסּוּפֵה הַשְּׂמִינָה וְנִקְלָמָה עַד אַחֵר שְׁנֵי  
 יָמִים מִקֻּמָּה הָאֵם וְאוֹיֵל דְּלִי"י קִמְעִיבָה  
 וְהָ אַחֵר סָפֵק מִלְּמַד לְהַסְמִיר דְּבִלָּא  
 וְהַסְמִיחָ נִמִּי כִי יִלְדָה אִינוּ אֵלֶּךְ סָפֵק  
 כִּי יִלְדָה חוּלִין רוּחַ וְהַסְמִיחָ כִּי יִלְדָה  
 יָמִים: **נִסְפָּא** מִינָה לְגִזְיוֹת עֲבֻדָּתוֹר:  
 וְהָ אִינוּ כִּי קִבְּרָה לִדָּן אֲחֵרִין מִשּׁוּי לִיָּה  
 דְּשִׂמְחָ לִיקְנוּ תוֹרָא מִדְּשִׁינָה דְּרַ קִימָה  
 שְׂמֻעוֹן נִמִּי מִנִּי מְבִיעֵי מִלְּמֻקֹּשׁ דְּלִי  
 אֵלֶּךְ אִינוּ סָפֵק לֵךְ וְהַסְמִיחָ  
 לָלֶמֶס מִשְׂמֵחֵי לֵךְ לְהַסְמִיחָ דְּלִיקִי קִדְּשָׁה  
 לִרְ"ע. ע"כ הַגְּהָרָה: **וְשִׂמְעוֹן הַבִּירוֹ**  
 אִינוּ וְעֵלִי דְּמִדְּרִיבִּים שְׂמֻעֵמֶס לְמֻמֶּר עַד:  
 וְהָ **אֲתֵר** יָד אֲגוּפִיבִים שְׂמֻעֵמֶס:  
 וְהָ מִחוּ אֲנָפִיבִים קִשְׁמֶר לְמֻמֶּר אֲפִי:  
 וְהָ דִילְמָה רִיחֻמָּה לֵךְ חוּמָּךְ לְכַסְיָה:  
 וְהָ כְּסִיפֵה לִיָּה מִיִּלְתָּה. דִּילְמָה מִסְמִיחָ

הוא רחוק הרבה יותר משהיה חזק  
(מיה) שאמר שלא בפני אנשים אקרא  
לני כותב: ה"ר"ן ניר וגזיר בשרה  
זאת דנפשיה ברישא והחמיל ומונה את  
סיה ואחר כך מונה את של צו וכן  
קבל נזירות דצנז ברישא וגזיר מלכד  
לני מניה את של ומונה את של צו  
שליש נזירות של עצמו ואחר כך יגלה  
לנו [צנז] דלס כן הישך ישלים נזירותו  
ממנוצב שהיה נשאר נזירות דצנז  
בפסחם נזירות דהוי שלשים יום הישך  
הנזירות יצוה שמי תרנצות:

## הריני

נוסחת הריב'

(א) (מירות) ליחא בכ"י:  
(ב) מינה השתא מיהא קדוש  
הוא דהא יגדה כ"י: (ג) או  
גנוף המעשה ומשמע  
קדאמר ועלי להיות מור:  
(ד) (ושמע חסירו כ"י לי בן)  
ליחא בכ"י: (ה) וא"ח:  
(ו) מינעי ליה הכי דלדלמא  
ועלי דאברוריה משמע הא  
כ"י: (ז) דלדלמא: (ח) למימר  
ליה: (ט) ולח מפי המורה:  
(י) אמרינן:

פי' הרא"ש

[illegible]

(א) ז"ל על גמל לא היו נזיר ואם לא  
נזרה וילדה פשיטא דלא קדיש.

## 14

